

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1712

Q. 300. Quid in genere notandum sit circa præceptum & necessitate[m]
confessionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42433

malem & efficacem, si occurreret memoria
ialis venialis, *S. Th. q. 87. a. 1. Lugo d. 9. n. 24.*

§. 11. Veniale de facto non remittitur, 2014.
quamvis formaliter per actum supernaturalem
retractetur, nisi remissum sit vel simul remitta-
tur mortale, tum quia veniale de facto non re-
mittitur nisi per gratiam, quæ pugnat cum o-
mni mortali, tum etiam quia remissio venia-
lium tendit ad familiaritatem cum Deo, quæ
supponit amicitiam, *S. Th. q. 87. a. 4. Aversa l. 3.*
contra *Dur.* Nec tamen si justus retractet, eti-
am formaliter, omnia venialia, remittuntur o-
mnia, aliàs nunquam remitterentur vi Sacra-
menti, quod requirit saltem attritionem affi-
cientem illa, quæ remittuntur, sed remittentur
plura vel pauciora, prout actus virtutis erit per-
fectior vel imperfectior, aut prout magis affi-
ciet hæc quàm ista, vel si æqualiter afficiat o-
mnia, Deus determinabit, quæ & quot remit-
tantur, *Platel. & alii contra Suar. Dicast. Stoz l. 1.*
p. 2. n. 71. An autem idem dicendum sit, quando
quis confitens in specie se accusat de veniali-
bus non determinando numerum, dixi n. 624.

Q. 300. Quid in genere notandum sit circa præ- 2015.
ceptum & necessitatem confessionis. *Bz. §. 1.* Dari
præceptum confitendi omnia mortalia post
Baptismum commissa, constat ex dictis à num.
595. Attamen confessio in re non est determi-
natè necessaria necessitate mediæ ad remissio-
nem mortalium, nam si confessio inculpabili-
ter omittatur, potest homo per contritionem
vel amorem Dei super omnia justificari, uti
constat ex dictis. Est tamen confessio saltem in
voto ita necessaria, uti habet *Trid. sess. 14. De*
pœn. c. 4. quia nullus dolor est sufficiens dispo-

fitio ad justificationem nisi sit votum saltem implicitum observandi omnia præcepta graviter obligantia, inter quæ est præceptum confessionis.

Obj. Si confessio ideo dicatur necessaria necessitate mediæ in voto, ergo jejunium, restitutio, & quidquid est præceptum dici debet esse ita necessarium. *R.* Hoc solutum esse l. 6. p. 1. n. 587.

2916. §. 2. Hoc præceptum confitendi omnia mortalia non est, absolute loquendo, naturale, quia Christus poterat ad justificationem requirere tantum contritionem aut saltem confessionem de peccatis in genere, ergo est à sola voluntate Christi, quod sit obligatio confitendi omnia & singula mortalia. Supposito tamen quod Deus eam confessionem, saltem prout in voto, voluerit esse medium salutis, lex naturæ obligans ad quærendam salutem, etiam obligat ad hoc medium.

2917. §. 3. Si non daretur præceptum divinum de confitendis omnibus mortalibus, nequidem tota Ecclesia potuisset hoc præcipere, quia res adeo difficilis excedit potestatem humanam, maxime quia talis confessio non habuisset annexam remissionem peccatorum, *Lugo d. 15. n. 90. Rhod. & alii communiter.* Supposito autem quod Christus instituisset Sacramentum Penitentiae sed non instituisset determinatè confessionem, putant *Suar. Vasq. Becan. & alii cum Avers. q. 15. s. 2.* Ecclesiam potuisse hanc præcipere, sed *Cón. d. 5. n. 42. Lugo n. 91. Arr. d. 51. s. 1.* adhuc dicunt ob nimiam difficultatem non potuisse præcipere confessionem exactam de omnibus, uti nemini potest præcipere statum

reli-

religiosum. Etiam communis est sententia Ecclesiam non posse præcipere bis confiteri omnia sua peccata, admittit tamen *Lugo* cum aliis multis posse præcipere iteratam confessionem unius vel alterius, sed adhuc oppositum fusè tuetur *Arr. f. 2.* cum aliis pluribus. Probabilius tamen est cum *Suar. Con. Fagund. Nugn. Ill. n. 17. Arr. n. 42. contra Alens. Palud. Silv. Can. Vasq. & Amic. d. 18, n. 112.* Ecclesiam posse sub excommunicatione præcipere confessionem annuam, ita ut negligens ipso facto censuram illam incurrat, quia potest præcipere confessionem validam, secundum dicenda n. 2032. ergo multò magis potest punire illum, qui confessionem planè negligit.

§. 4. Probabilius est, quòd Ecclesia possit 2018. præcipere confessionem venialium, s. *Th Lugo* à n. 129. *Dicast. d. 7. n. 115. Arr. n. 33. Bosco d. 7. f. 6. n. 97. contra Palud. Silv. Sotum, Suar. Castrop. Avers. q. 10. f. 2.* confessio enim venialium est actus externus virtutis valde utilis & non adeo difficilis. Imò probabilius est fundatores Ordinum quandoque præcepisse confessionem etiam venialium, saltem sub veniali, uti limitat *Avers. putantque Esparf. q. 90. ad 10. a. 2. Dicast. nu. 118. Bosco* à nu. 104. præcipere posse etiam sub mortali. Item probabilius est cum *Vasq. & Bosco n. 110. contra Arr. n. 36.* Ecclesiam posse præcipere confessionem venialium merè internorum, quod enim directè præciperet, esset sola confessio merè externa. Neque ex dictis sequitur, quòd venialia fierent materia necessaria confessionis, nam sola confessio fieret materia necessaria præcepti, liberum autem maneret confiteri quæcunque peccata, vel quodcunque veniale.

2019. §. 5. Præceptum divinum confitendi omnia mortalia obligat per se in periculo mortis, five hoc fit ex morbo five ex imminente navigatione, prælio, partu periculoso, extremo supplicio &c. S. Th. Suar. Con. Castrop. Lugo n. 37. quod Dicast. n. 20. dicit esse certissimum, cum enim fit obligatio confitendi omnia mortalia, est saltem in morte, postquam illi satisfieri non poterit: hinc dixi l. 4. n. 1533. ratione hujus præcepti teneri Medicum monere infirmos de periculo. Addunt cum aliis Dicast. n. 21. & Gormaz p. 2. n. 22. eum, qui in eodem periculo post confessionem semel factam iterum peccat mortaliter, teneri iterum confiteri quamvis non teneatur iterum communicare. Rectè tamen docent Bonac. & alii cum Dian. p. 3. t. 4. R. 130. contra Henriq. eum, qui in periculo mortis neglexit confiteri, non ideo teneri statim confiteri post hoc periculum, nam propterea tum tenebatur, quia tum aderat periculum mortis, ergo hoc cessante cessat hæc obligatio.

2020. §. 6. Probabilius est, quod præceptum illud per se etiam obliget sæpius in vita, Amic. Rhod. Illf. n. 13. Platel. n. 735. Gormaz & alii contra Castrop. Dicast. Bosco & alios: cum enim Christus instituerit confessionem eo fine, ut homines deterrerentur à recidiva & opportunas acciperent medicinas, debuit sæpius per vitam esse obligatio confitendi. Deinde si Christus tantum pro morte obligasset ad confessionem, Ecclesia non posset dici determinasse præceptum divinum quoad tempus, nam sine determinatione Ecclesiæ erat per se obligatio pro periculo mortis, quod autem Ecclesia præceptum divinum determinarit quoad tempus, dicitur n.

2023. Denique qui præcipit aliquid & non determinat tempus, vult illud non differri nimis diu, nec expectari tempus extremum, ergo. 2021.

§. 7. Esse præceptum omnia mortalia confitendi ante Communionem, dictum est l. 6. p. 1. n. 511. & à n. 533. Specialiter autem Sacerdotem, qui necessitate urgente absque confessione celebravit, obligari *quamprimum* confiteri, dictum est ibidem à n. 543.

§. 8. Aliqui Rigoristæ docent peccatorem, 2022. quantumvis sibi contritus videatur, teneri non tantum ante susceptionem sed etiam ante ministrationem cujusvis alterius Sacramenti confiteri: *Sed contra est*, 1. nam secundum dicta n. 751. *Clemens VIII* satis declaravit oppositum, & sufficere contritionem dixi cum communissima l. 6. p. 1. n. 751. 2. Cum de hoc nullum inveniat præceptum, tanta obligatio asserenda non est sine maxima autoritate vel evidente ratione, uti dixi n. 2005. neutrum autem hic ostendi potest: hinc *Card. Lugo* d. 5. n. 114. ait nullum esse dubium apud Theologos & fideles, quod tum sufficiat contritio. Per accidens tamen sæpius est obligatio confitendi, uti 1. Si talis suscepturus vel ministraturus aliud Sacramentum non posset conteri. 2. Si esset periculum reincidendi in nova peccata, nisi sæpius confiteretur, de quo casu *Lugo* l. 4 & *Dicast.* dub. 15. fusè discurrunt. 3. Si confessio requiratur velut conditio, v. g. ad obtinendam dispensationem voti castitatis vel impedimenti in contracto Matrimonio 4. Addunt *Medin.* & alii apud *Avers.* & *Dicast.* n. 24. si periculum sit, ne alioqui peccata obliviscatur: sed hanc obligationem negant. *Henriq. Côn. Turr. Villal. Fill. Dian.*

Dian.

Dian. Arerf. Dicast. Castrop. Gorm. n. 38. Lugotte
 41. qui uti & *Dian.* meritò non obligat etiam ad
 scribenda peccata, ne è memoria excidant, id
 enim foret onus gravissimum & secundùm se
 expositum periculo manifestationis, saltem si
 fiat diu ante confessionem. Quòd si ex dilatione
 vel omissione talis scriptionis obliviscatur ali-
 qua, erit per accidens, & tenebitur confiteri,
 quando redibunt in memoriam.

2023. §. 9. Datur præceptum omni anno saltem
 semel confitendi omnia sua mortalia, uti con-
 stat ex *Conc. Later. relato n. 595. ac definit Trid.*
sess. 14. De pœni. can. 8. Si quis dixerit confessio-
nem omnium peccatorum, qualem Ecclesia servat, esse
impossibilem & traditionem humanam à piis abo-
lendam, aut ad eam non teneri omnes & singulos
utriusque sexûs Christi fideles juxta magni Conc. La-
teran. constitutionem semel in anno, & ob id suaden-
dum esse Christi fidelibus, ut non confiteantur tempore
quadragesimæ, anathema sit. Quòd autem hoc
 præceptum non sit purè ecclesiasticum sed di-
 vinum, declarat *Trid. ibidem c. 5. his verbis:*
Neque per Lateranense Concilium Ecclesia statuit, ut
Christi fideles confiterentur, quod jure divino necessa-
rium & institutum esse intellexerat, sed ut præceptum
confessionis saltem semel in anno ab omnibus & singu-
lis, cum ad annos discretionis pervenissent, impleretur.
 Itaque dicendum est cum communissima,
 Christum præcepisse confessionem omnium
 mortalium, determinationem autem, quando
 & quoties id fieri deberet, reliquisse Ecclesie,
 quæ determinavit tempus anni, quâ determi-
 natione tanquam conditione suppositâ jam
 præceptum illud divinum obligat omni anno
 semel confiteri; attamen simul obligat etiam
 præ

præceptum ecclesiasticum, uti rectè *Amic. d.*
17. n. 60. *Illf. n. 13. Gorm. à n. 63.*

Frequentem confessionem in illis, qui gen-
tiliter vivunt, non esse signum prædestinatio-
nis, constat ex dictis l. 6. p. 1. n. 672.

Q. 301. Quis teneatur præcepto confessionis an- 2024.
nua. R. §. 1. Non baptizati non tenentur, uti

habet communissima cum *Castrop. T. 23. p. 20.*
§. 1. n. 6. & Avers. q. 15. f. 3. Contra Scot. Ri-
chard. Angel. Silv. Hiquæum apud Bosco d. 7. f. 5.
n. 3. quorum sententiam Vasq. & Dicast. d. 7. n.
13. vocant improbabilem, præceptum enim
dirigitur ad solos Christi fideles. Nec obstat,
quòd l. 6. p. 1. n. 595 dixerim etiam non bapti-
zatos obligari præcepto Communionis, nam
disparitatem rectè assignat Lugo d. 15. n. 26.
quòd non baptizatus possit facere hoc, quod
requiritur ad Communionem, nimirum reci-
pere Baptismum & communicare, hinc pro-
pter obligationem Communionis tenetur re-
cipere Baptismum: E contra quamvis reciperet
Baptismum, non ideo teneretur confiteri, quia
materia confessionis sunt sola peccata post
Baptismum commissa, qualia non habet, ergo
propter obligationem confessionis non potest
nunc teneri ad Baptismum.

§. 2. Baptizati omnino omnes, per se lo- 2025.
quendo, tenentur, etiam hæretici, non tan-
tùm vi præcepti divini sed etiam ecclesiastici,
sunt enim subditi Ecclesiæ & præceptum nemi-
nem excipit, *Lugo à n. 144. Gorm. p. 2. n. 39.*
Nec obstat, quòd præceptum dirigatur ad fide-
les, nam fidelis hic dicitur, qui per Baptismum
suscepit fidem, & nomine fidelis sæpe compre-
hendi etiam hæreticos ostendit Dicast. n. 79.

Hinc